

Subscription Rs 1 50
 Single Copies Ceylon & India 50
 do Straits 75

THE

Advertising charges per line 10
 do per half col Rs 3 00
 do per Column 5 00

Hindu Organ

VOL VIII. } JAFFNA, WEDNESDAY } { திந்துசாதனம். } { NO. 16 }
 அ-ம் புத்தகம். } MARCH 17 1897 } { இலக் கள் }

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

CEYLON TECHNICAL COLLEGE
 DEPARTMENTS OF
 TELEGRAPHY AND ELECTRICAL ENGINEERING
 SURVEYING AND LEVELLING

Applications invited for admission to these two departments of the College. Applications must be made on the FORMS to be obtained from the Superintendent of the College Colombo; and which contain the conditions of admission, particulars of fees, and subjects of the Entrance Examinations &c.

His Excellency the Governor offers for competition among the students of the ensuing course i. Telegraphy and Electrical Engineering about 32 APPOINTMENTS in the Railway and Telegraph Service of Government.

Students of the course in Surveying and Levelling who gain the Diploma of the College become eligible for registration and license under the Ordinance without further Examination.

The Entrance Examinations take place in May next and applications must be sent in May 18th 1897.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.
 ORDER NISI.

Testamentary } No. 828
 Jurisdiction }
 Class I }

In the Matter of the Estate of the late Arumukachami Elur Racharatnam of Irupalai Deceased
 Eluruayakam Kantaiya Mudaliyar of Irupalai Petitioner

Vs

Tayalnayahippillai widow of Arumukachami of Irupalai Respondent.

This matter of the Petition of Elurnayaham Kantaiya Mudaliyar of Irupalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Arumukachami Elur Racharatnam of Irupalai coming on for disposal before H. H. Cameron Esquire, District Judge, on the 9th day of March 1897 in the presence of Messrs Casippillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 5th day of March 1897 having been read, it is declared that the Petitioner is the uncle of the heir of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or before the 22nd day of April 1897 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 9th day of March 1897
 H. H. CAMERON
 District Judge

NERVODYNE.

Acts as a "Specific" for Nervous and General Debility, Anaemia, chronic Indigestion. Loss of Energy, Nervous Prostration from over work. Melancholia, Loss of Virile powers, Lassitude &c &c. Per bottle Rs 4. Packing As. 4. Cure Guaranteed.

CURE FOR HYDROCELE.

Guaranteed to cure cases of long standing Warranted to be free from mercury or other injurious drugs. In Pots Rs 2 and Rs 4. Packing As. 4
 W. Rodger & Co. Surgeons, Calcutta.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY MARCH 17, 1897

THE "MORNING STAR" ON THE WAR-PATH.

(Communicated)

In the words of the *Indian Nation* "Swami Vivekananda is the first Hindu traveller to the West who has dared to defend the religion of the Hindu in the presence of the fiercest of its antagonists and one who has had the ability to expound it in a way that could command attention." This action of the Swami has thrown Christian ecclesiastics off their balance save a few of them who are not intoxicated with the idea that all truths are the exclusive possession and property of Christendom. But secular newspapers and journals edited by men of liberal ideas and principles have had nothing but praise for the Swami, who was the most prominent figure at the Parliament of Religions. As is their wont the Christian Churches have heaped scorn and ridicule upon his devoted head, but, everywhere, the Swami has come out with flying colours carrying his audience, even his cavaliers, with him. Dr. Barrows in reviewing the work done by the Parliament states that the "Orange Monk," as he was called, exercised a "wonderful influence over his auditors." It is needless to say that this "wonderful influence" continues to be felt by all those who come in contact with him.

The religion preached by the Swami is Hinduism shorn of its cretations and excrescences—the true Hinduism—the Hinduism of the Vedas and Upanishads—a religion of universal love, charity, and brotherhood—a religion which breathes the finest ideas of toleration of which Christian Churches have not even formed a conception. Their sectarianism, not to speak of their intolerance, is such that even one like Swami Vivekananda who in the opinion of even the bitterest of his opponents is religious at heart, pure in mind and moral in life, is laughed at, ridiculed, and misrepresented, for no other reason than that, in the words of the journalist already quoted, "he has rescued Hinduism from the low, spurious ideas which had been associated with it in the minds of many people of the West." For such rescue means the cessation of supplies to the modern apostles of Christianity. Will the people of the West open their purse-strings, if once they come to know that Hinduism is not a system of gross absurdities, grotesque inventions, and hideous practices as the Christian Missionaries impiously want to make out! Will not the proselytising agencies—the several Boards of Foreign Missions—become a thing of the past? The persistency with which Christian Missionaries have dogged the footsteps of the Swami, the attempts made by them to minimize his work and worth the abuse heaped on him by the ecclesiastical organs, all point to the inevitable conclusion that their minds are haunted by a dread of the success of the Swami's Mission. Presumably, they are afraid that if he should succeed in disseminating the truths of Vedantism in the West, in disabusing the Western people of the wrong notions, ideas, and impressions about Hinduism implanted in their minds by the Missionaries, Christian propagandism will fall to the ground, and with it the luxuries of missionary life will come to an end. On no other hypothesis is the attitude of the Missionaries explainable.

The Swami's object is to restore Hinduism to its pristine glory, purity, spirituality, and catholicity. With this object in view he preaches against the errors and defects of popular Hinduism. Dr. Barrows admits that even the religion of the 'Universal Man and Saviour' has its own errors and defects. If the Christian Missionaries are true to their professions, they will regard and treat the Swami as a fellow-worker in the cause of religion, in the cause of humanity—*as* one who paves the way for the reception of what they call spiritual religion, the more so, as the Swami preaches universal toleration or *ishiam*—a doctrine peculiarly Vedantic. But the mere mention of the Swami's name is gall and wormwood to the propagators of Christian knowledge, especially to him of the 'Morning Star' with whom it is an article of faith to attack the Swami. The man who is regarded as a Guru by those whom the Editor condescends to call his "Savite friends" and who deserves to be respected by all religionists for his intellectuality, high culture, and deep learning, if for nothing else, is jeered at, insulted, and misquoted. If some ignorant Hindus say anything against the Missionaries they attribute it to what they call their malignity, bad training and other thousand and one vices with which Satan is credited. The Hindus have an excuse, in most cases a valid one, for doing so. Christianity is an aggressive religion, and Christian Missionaries most of whom have not learned to subdue their passions provoke the Hindus by wantonly attacking their religion, the meaning of the apparently conflicting doctrines and the significance of the different forms of worship of which, they are utterly ignorant of. But, we fail to see on what grounds the Missionaries are going to defend or justify the action of their scientific confere of the "Morning Star" who without the slightest provocation insults the Swami by calling him a "notorious visitor." &c &c.

The coach in which the Swami travelled to Jaffna met with an accident. If he is a Christian especially one belonging to the Editor's camp, there will be no end of reference to his miraculous escape. But the Swami is a Hindu and needs be repeatedly derided and jeered at for an occurrence over which he had no control. Instead of congratulating him on his escape safe and unhurt, the Christian Editor pretends to make it the text of a sermon as if he was prophetically looking forward, to a day when the results of the freaks and caprices of a pair of horses would afford him a suitable theme. In this case not only the much-vaunted Christian love and charity have failed to reach one beyond the pale of Christianity but the 'calamity' which befell the Swami is made a weapon of attack, a subject of taunt, by the Missionaries of Christ. Why talk glibly of the tree-climber and other castes, of the want of fraternal love among the Hindus &c &c. Let charity begin at home. The spirit of revenge, jealousy, and impatience which characterizes the utterances of the Missionaries when the Swami is concerned is a standing testimony to the fact that the influence of Christ's teachings on his followers is practically nil. So long as a Hindu says "Your religion, sir, must be true, but what can I do, my mother does not like that I should become a Christian," the Missionaries are all love and kindness. But let a Hindu begin to assert his rights, all the Satanical weapons of abuse and insult which only Christian Missionaries know how to forge are let loose on the poor unoffending individual.

(continued on the 4th page)

கணபதிநினை

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்...
விழுககணபுனல்வெந்தனுமொங்கு...
ஆழ்கதீயதெல்லாமானுமே...
குழுகவையமுந்தயாதீர்கவே...

விளம்பரம்.

இவ்வியந்திரசாலைமில் விலைப்படும
புத்தகங்கள்.

Table with 2 columns: Item Name and Price. Includes items like 'சுத்திமுடி கொன்றைவேந்தன் உரை', 'முதலாம் பாலபாடம்', etc.

அறிவித்தல்.

இத்தாள் சகலரும் அறிவேண்டியது திருபாலையில்
வசிக்கும் குருகுலவம்சத்தவர்களால் எந்தபிக்கப்பட்டிருக்கும்
வைத்தீஸ்வரன் கோயிலுக்குரிய நித்தியகமித்தியம்
மர்சவரபடி வருஷவரபடி திருப்பணியாகியபாடம்
செலவுகளுக்காக ரூ. கோயில்களும் படினையும் மகமைமுதலிய
தண்டற்பணங்கனையும் அறவிடவும் செலவு செய்யவுரிய
மேற்சொல்லிய வம்சத்தவர்களால் னை கோயிலுக்குத்
தர்மகர்த்தராய் ம-ா-ா-லு. ௧௪. சின்னத்தபியென்பவரை
சியோகித்து, அவர் சிறிது காலமாய் கோயில்களியங்களை
கடாத்திவந்தார். தற் காலம் கோயிலை அதிவிர்த்திக்குக்
கொண்டுவருதற்காக மேற்சொல்லிய வம்சத்தவர்களால்
ஒர் பிரசித்த கூட்டங் கூடி முந்திய தர்மகர்த்தர்
ம-ா-ா-லு. ௧௪. சின்னத்தபியென்பவரும் கூடவே
ஒருமித்தி, குறித்து கோயிலைப் பரபரித்தற்காய்
ஐந்துபேரைப் பஞ்சகர்த்தர்களாக நியமித்தும்,
ம-ா-ா-லு. ௧௪. கணபதியார் ஊழல்கள்
என்பவரைத் தர்மகர்த்தராக நியமித்தும், வே. சங்
கரப்பினினை ரெத்தாரிசுமுதலரால் ரூ. ௧௦௦ ம் இலக்க
த்தில் பரபரிப்புத்தத்தவஉறதி எழுதி முடிந்திருப்பதால்
இனிமேற் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டிய எவ்வகையான
பணங்கனையும் இனிமேற் கொடுக்கவேண்டிய
வரும்படி. ௧௪. மகமைமுதலிய எவ்வகையப் பொருள்
கனையாவது பழைய சர்மகர்த்தராகிய ௧௪. சின்ன
த்தபியென்பவரவசம் கொடுக்காமல் தற்கால தர்மக
ர்த்தர் ௧. ௧௪. முத்தவாகிய என்னுடைய கையெழுத்
தக் கொண்டுவரும் அவர்ன்வசம் கொடுக்குமபடி கே
ட்டிடுமென்.

சிவபுண்ணியசீலர்கள் தங்கள் தங்களுடைய பிற
பொருளையெல்லாம் எழுதிய திருப்பணிகளும் சிறை
வேறித் திருப்பணிகளுக்குப் பொருளியிந்தோர் சிவலோக
இன்பத்தையும் பெறவார்க்கொன்று வேதாமைங்கள்
முறையடுகின்றதன்முே.

இனிமேல் இச்சிவபுண்ணியத்தக்காபிப் பொருளுப
கரித்தோர் காமங்கனையும் கோயிலுக்கு ஆகிய செலவுக
னையும் ஒவ்வொரு வருடமுடியிலும் ஆவேசனமாக அ
ச்சிட்டு வெளிப்படுத்துவேன்.

இங்ஙனம் கோப்பாய் செற்ற
பகருள்மீது இருபால வைத்தீஸ்வரன் கோயிற்
தர்மகர்த்தர்

க. நாகமுத்து.

இந் து சா த ன ம்.

டக்தர் பரோலும்
அவரது பிரசங்கமும்,

சிக்காகொருநகரத்தில் மார்ச்சு மகாசபையைச்
கூட்டி அதற்கு அக்கிராசனபதியாயிருந்த டக்தர்
பரோல் என்பவர் ஓர் அமெரிக்க ஸ்திரியால்
அளிக்கப்பட்ட பொருளுதவியைக்கொண்டு கிறி
ஸ்துமதப் பிரசங்கஞ் செய்யப் புறப்பட்டு சென்
னையை யடைந்து ஆங்கு சிலபிரசங்கங்கள் செய்
து இப்பொழுது நொழும்புக்குவந்திருக்கின்றன
ர். இவர் செய்யும் பிரசங்கங்களில் நவீனவிஷயங்க
ளொன்றில்லை. நாம் கிறிஸ்தமதத்தைப்பற்றி
யறிந்திருப்பதையும் ஏனைய கிறிஸ்த பிரசங்கிக
ள் பிரசங்கிப்பதையுமே இவர் பிரசங்கிக்கின்ற
னர். இவர் சென்னையிற் செய்த பிரசங்கங்களி
லுள்ள ஆபாசங்களை "Hindu" பத்திராதிபர்
நன்கு எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றனர். இப்பத்

திராதிபர் இவரது காலம் பிரசங்கத்தை நிராக
ரித்து தமது சக ம் இலக்கப் பத்திரிகையில்
சொல்லியிருப்பதை எண்டு மொழிபெயர்த்துத்
தருகின்றும்.

விவிலியநூலை சர்வாங்கிகாரமத நூல் என்னு
ம்விஷயத்தை பிடிவையாய்க் கொண்டு செய்தபிர
சங்கத்தில் டக்தர்பரோல் என்பவர் உலகத்திலு
ள்ள சனங்களில் ஐந்தில் நான்குபங்கினரும் ஆங்
கிலாபரம்பரையினராய் அதாவது ஆங்கிலசாதியா
ராய்வருங் காலம் சமீபித்திருக்கின்ற தென்கிள்ளு
ர். எனவே உலகமுழுவதும் ஆங்கிலசாதியாரால்
நிரப்பப்படும ஓகாலமும் தூரமானதென்கும்.
இதன்கருத்தைணையெனின் ஏனைய சாதியாயா
ரும் அழிந்துவிடாதபோக மீக்கிருப்பவர் ஆங்கி
ள ரீர ஆவரென்றுமுடி. இதுஎவ்வாறுகுமென்ற
ல் விவிலியநூலானென்றே சொல்கின்றனர். இஃது
ண்மையின் விவிலியநூல் ஆங்கில மதநூலாக
குமேயன்றி சர்வாங்கிகார மதநூலாவ தெற்குநன்.
இது எப்பொழுதாவது நிகழ்மாயின் அப்பொ
ழுது விவிலியநூல் மானுடசங்கார நூலென்றே
சொல்லக்கத்தகன்றி மாறுட ரட்சணையூலெ
னப்படுமே. சுதேச கிறித்தவர்கள் இஃனைச்
சற்றே யூன்றி நோக்கித் தமதமதம் தமது உறவு
முறையாரதும் சகியாகுமுமென்பதைச் சிந்தப
பாராக. யாவருமழிந்துபோக ஆங்கிலசாதியார்
மாத்திரமே எஞ்சுவாரம். வட அமெரிக்காவிலு
ள்ள ஐக்கிய தேச சனங்களில் ஐக்கில் நான்குபங்
கினரும் இப்பொழுது ஆங்கில வமிசத்தாராயே
யிருக்கின்றனர். சொல்லி டக்தர் பரோல்
மகிழ்வெய்துகின்றனர். ஆங்கிலர் இக்கேசத்தி
ற்கு முன்னமுதற் பேனபோது எண்ணிறந்த சு
தேசிகள் அங்கு வாசம்பண்ணினர். அவர்களெல்
லாரு மிப்பொழுது பூமிபிணக்கண்ணிருந்து து
டைக்கப்பட்டு அழிந்து போயினர். கடைச ஆபி
ரிக்கா முதலிய இடங்களிலும் இதுவே நிகழ்கி
ன்றது. இவ்வாறு நிகழ்ந்தகெல்லாம் விவிலியநூ
லே காரணமெனின் அர்ஃதா! இந்நூல் பனித்
ரை அழிக்கும் நூலென்றே சொல்லக்கத்தகந்
றி இரட்சிக்கு நூலென்று சொல்ல தெற்குநன்.

இந்தியசாதியார் யாரு மழிந்துபோக ஆங்கிள
வமிசத்தினரே இப்புண்ணிய பூமிபிணக குடி
யேறவாரம். அஃதா! இதுவே கிறிஸ்தமதம
ளாக்குச் செய்யும் நண்மை நம்மையழிச்சுக் கொ
கிறிஸ்தபாகிரிமார் கையில் விவிலியநூலை கடி
வுள் கொடுத்திருக்கின்றனர். எங்கள் கதி என்ன
வாருமென எமக்குக் காலநீரோசுக்கு நாமெல்லாதிந்
ன்றியறிவுள்ளவர்களா யிருக்கவேண்டும்.

காரியமில்வாரிறுப்பதால் எமது சமயத்தவ
ரும் சாதியாராயுமுள்ளோர் சர்வாங்கிகார மத
நூலென டக்தர் பரோல் புகழ்த்ததியும் விவி
லியநூலை அச்சுத்தோடும் அருவருப்போடு மகந்
றியிடுவதே புத்தியுமும். ஆங்கிலவியாபாரிகள்
ஓர் தேசத்துக்கு, வாணியம், கைத்தொழி
ல், கிருவிடம் முகலியவற்றைக் கைப்பற்றிச்
சனங்களைத் தரிசுதிராரச்சு, பாசிரிமார் புருந்து
அத்தேசத்தாரூடல் மார்ச்சுத்திக்கு இடையு
று செய்த அவர்களை அவிசுவாசிகளாக்கி மோ
சஞ்செய்கின்றனர். இவ்வாறு சனங்கள் லெளகி
க சுககதையிழந்து இம்மையிலும் கெடெய்சி ச
மய ஞானத்தையிழந்து மறுமையின்பத்துக்கு
ப்பாத்திரவல்லாராகி காராயிற் கொய்தெறிந்த
காமரைபோல் அழிந்துபோகித் தோகின்றனர்.
இந்தியாவிலும் சென்ற நூற்றைம்பதுவருடகா
லமாக ஆங்கிலர் வியாபாரம் கைத்தொழிலாகிய
வற்றைக் கைப்பற்றி இடையிடையே யுத்தமெ
ன்னும் சங்காரக் கருவியையும் பிரயோகித்துக்
கொண்டு வந்தனர். இப்பொழுது எமது மதா
பிமானத்தையும் சமயர்க்க சீயிவத்தையு மழித்
தவிட வெகு பிரயாசைப்படுகின்றனர் ஆகலா
ல் பரோல் என்பவர் சொல்லிய வார்த்தைகளை
எம்சமயிசுநஞ் சாதியாருமாயுள் னோர் எவரும்
மனத்திடையிருத்தி யாலொசித்தல் அகதியாவசி
யகம். நாம் எமதுசாதியாசாரம் சமயாசாரத்தை
எரித்து கிறிஸ்தமதப் பிரவேசஞ்செய்யக் அல்
லது நீரிச்சுவாயும் சந்தேகவாதம்முதலிய கொ
ள்கைகளையுடையாரதல் எங்கள் சாதியைப்பிண
ப்படுத்தி இந்தியபெண்ணுஞ் சாதியுலகின்கண்
இல்லையெனுமபடி போதற்குக் காரணமாகும். எ
மதுசாதியார் நிலைபொறிருப்பதற்கு எமது ச
மயம் இன்றியமையாதது. இவ்வண்ணையை இந்
தியராயுள் எவரும் சிரமேற்றவுள்ள வேண்டி
யது. நியுசிலென் டதன்மேனியா ஒன் றெலியா
முதலிய இடங்களிலிருந்த சுதேசிகள் எல்லாம்
மேலைத் தேசவாசிகளது மார்க்கதையும் அவர
து உடை நடை பரவண்களையும் பின்பற்றியதால்
படிப்படியழிந்துபோயினர். எமக்குயிராயுள்ள
எம்மதத்தை நாம் வகவிட கோரிடின் இக்கதியே
எமக்குங்கிடக்கும்.

சென்ற பத்திரிகையில் நாலாந்தெதிக்குத் தக
ணை போடப்பட்டிருக்கின்றதென்று நாம் கடை
யாய்க்கூறிய சாவுக்கச்சேரி வழக்கு அன்று முழு
வதும் விளங்கப்பட்டு ஈற்றில் எதிரிகள் நிரபரா
திகள் எனக் காணப்பட்டு விடுதலைபெற்றனர்

இம் தேதி வெள்ளிக்கிழமை கொக்குவில் கி
ழக்கைச்சார்ந்த வாலிபர் பதினொருவர் தட்டா
ன் ஒருவனுடைய கல்யாணவீட்டைக் குழப்பிக்
கலக்குச்செய்த வழக்கு விளக்கத்திற்கு வந்தது.
இவ்வழக்கு அவரும் அறிததாளும் விளங்கப்
பட்டு எதிரிகழ் நிரபராதிகளாகி விடுதலைபெற்ற
னர்.

அம் தேதி திங்கட்கிழமை நீதிபதி பொலிசுக்
கோடு சென்று, சமாதான அறையிலும், நீதாச
னத்திலும் ஸ்ரீ தமபு அவர்களோடு வெருநோ
முட்காக்கிருந்து அவர் விசாரணை நடத்தும் வி
தத்தைக் கவனித்துச் சென்றனர்.

சு. தேதி சங்குவேலித் தீயர்க்கிணவு வழ
க்கு விளக்கத்திற்கு வந்தது. இதில் எதிரிகளா
யுள்ளோர் ஏழுபேர் இவ்வழக்கு மூன்றாளா
ய் விளங்கப்பட்டு ஈற்றில் எதிரிகளில் ஒருவர் த
ப்ப எனையேர் குற்றவாளிகளாயினர். மூன்றும்
எதிரிக்கு ஆதவருடபறிய லுழியரும் ௨00 ரூ
பா அபராதமும் விதிக்கப்பட்டது. இதில் அரை
வாசி வழக்காளிக்குக் கொடுக்கப்பட்டவேண்டு
மென நீதிபதி தீர்ப்புச்செய்தனர். எஞ்சிய எதி
ரிகளில் திருட்டுப்பொருள் வைத்திருந்தவனைத்
தவிர மற்றையோர்க்குத் தனித்தனி ஏழுவருட
ணியமறியல் விதிக்கப்பட்டது. திருட்டுப்பொ
ருள் வைத்திருந்தவனுக்கு அன்று தீர்ப்புச்சொ
ல்லாத மற்றவரான அவன் வாய்ப்பிறம்பைக்
கெட்டபின் அவனுக்கு சு. ம. ச. ஊழியமறியல்
விதித்தனர்.

கா. தேதி சாயக்காம் ஓர்பெண்ணைக் கள
வெடுசுவழக்கு விளங்கப்பட்டது. யூரிமார் எ
திரிகளைக் குற்றவாளிகளெனக் தீர்க்க நீதிபதி
அவர்களை இராநாறுருபாய்க்குப் பிணைக்கொடு
தபொருமபடி விதித்தனர்.

சமராசாரம்

சாலலை:—லெயில் மிகவுமகொரமாய் ஏறிக்கிந்
றது. பனி குருவடி வசந்தகாலம் சமீப்பிப்பதில் தினி
ஊர்ச்சுவகியம் சேற்றுமெனச் சொல்லலாம்.

வண்ணை வயித்தீஸ்வரன் கோயில் ரதொற்சுவம்:—
இது இன்று வெருசெற்றப்பாய் கடைபெற்றது. தேவா
ர திருவாசகமோதிரப் பத்தர்முதாம் சாமியின்சென்ற
காட்சி வெகு மட்சியாயிருந்தது. இதுவன்றே எம
து தேவாலயங்களிற் செய்யத்தக்கது. பாணவியா
ட்டு தாசிகளாட்டம் முரலிய தர்க்கிருத்தி. கள்ளி
முத்தி திநீனயன்றே எம் எப்போதும் சிரத்தையோ
டுஞ் செய்தவவேண்டியது.

வேடிகோடன்:—இக்கப்பல் மட்டக்களப்பில் மண்
ணில் ஏறிப் பெறுத்திருக்கது. சேழ்ப்பக்கத்தெல் உடை
வுகண்டு தண்ணீருட்செறித்திருப்பதால் இந்ந மீட்டுக்
கொள்ளுத் லரிதென்பிறத்தெய்தி பொய்யாக இது
இப்பொழுதும் யதேதற்பமுதயினிற் கட்டில் இழுத்த
விடப்பட்டிருக்கின்றதெனவறிக்கிறும்.

—யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி இம் கிளக்கு ஸ்ரீ. சாமோ
தாரப்பினையாக்களை உத்திகோர்த்தினின்றும் இளைப்
பாறும்படி அரசினர் கேட்டிருக்கின்றனர். இக்கச்சே
ரி இரண்டாம் முரலியார் ஸ்ரீ. தில்லையார் பல்லவர்க்கும்
ஆரோக்கியத்தாழ்வால் இளைப்பாறுகருத்தகடையா
யிருக்கின்றனசென் கேள்வி கச்சேரிப்பகுதியிலும்
சேகுப்பகுதியிலும் தலைப்பாறவேண்டிய உத்தியோக
ளார் இன்னுஞ்சிலருள். பழையோர் இளைப்பாறல் பு
தியோர்க்கு வாய்ப்பே.

ஸ்ரீ. வயித்தியனார்:— இவர் செடுத்திய பணியகார
னாக நியமனமெற்றிருக்கிறார். இவர் தீவுப்பகுதி ம
ணியகாரனுக்கு முடுகின உறவுமுறையாராயுள்ளவர்.

ஸ்ரீ. என்னித்தமப்பின் மானம்:—வியாபாரகோக்
கமாய் மலையாளருகென்றிருந்த இவர், நீரிளவென்னு
ம் கோய்வாய்ப்பட்டு ஊர்க்குத் திரும்பி விடுவதே சேர்
ந்து அடுத்ததாள் திறத்தபோயினர். இவர் தலையை
ச்சார்ந்தவர். ஸ்ரீ. செல்லையர் உடைபார்க்கு எமத்த
னை. மட்டக்களப்பில் வண்ணிமைபயிருந்த கால
ஞ்சென்றபோது ஸ்ரீ. வல்லியாமலர்க்குக்குச் சேர்த
ரண. இவரையிழந்து பரிதல்க்கும் இவரது துணைவிக்
கள் சுற்றியத்திராதியரோடு சாமுமனுதரப்படுகின்
றும்.

பகிரங்கவேலைத் தலைவர்:—இலங்கைப் பகிரங்கவே
லைத் தலைவராயிருந்து சீமைக்கு விடுபெற்றுச் சென்றி
ருந்த மெல்லகாரபிணை அவர்கள் உத்தியோகத்தி
னின்றும் இளைப்பாறுகலால் அவரிடத்திற்கு சென்
கோல் பகிரங்கவேலைத்தலைவர் மெல். எல். ஏ. உப்பர்
என்பவர் நியமனமாயினர். இவர் வருகிறவாசக் கடை
சியில் அல்லது வைகாசிமாதத் தொடக்கத்தில் தம் பு
திய உத்தியோகத்தைக்கொம்பாராம்.

The Missionaries will put up with hypocrisy but not with manliness or independence. If some Hindus, whom the better classes of that community themselves do not regard as paragons of virtue, rejoice over a mishap befalling a Missionary, our Christian friends attribute it to their religion—to what they call its unsympathetic and exclusive character. Adopting the same line of argument, we should put down the action of the Editor of the *Morning Star* to his religion. If Christianity has had such deplorable effect on the teacher, we shudder to think of its effects on the taught.

The *Hindu Organ* of the 17th ultimo pointed out to the Editor of the *Morning Star* the indefensibility of his attitude towards the Swami. An Editor with a spark of justice and fair play about him would have refrained from further attacks. But the representative of muscular Christianity in Jaffna never brooks interference with his tactics, never acknowledges a defeat, is never worsted. He is a heaven-born man, must always be in the right, must always have the last say. The curse of Christendom is this spirit of self-sufficiency, this indifference to the feelings of other religionists. Christianity is the only true religion, all other religions are or must be false, ergo, Christians have a prescriptive right to abuse non-Christians and non-Christian systems of faith. Little do the Christians feel that Hinduism is to the Hindus what Christianity is to them. If a Christian wounds the feelings of his neighbour he must expect the same line of conduct from him. One's blood boils to read of the utter travesty by the Editor of the *Morning Star* of certain statements made by the Swami in the course of a lecture delivered in New York. He said "It is the greatest of all lies that we are men. We are the God of the universe." The conclusion drawn from these words is that the Swami "makes a definite claim to divinity." We pity the sectarianism, the narrow-mindedness which misconstrues and distorts their plain meaning. Even if the words are taken in their literal sense, detached from the context, the "definite claim" is made, not for himself only but for all human beings, not excluding the American Divine. The merest tyro in Vedantism knows that in the passage quoted the Swami was referring to the well-known doctrine that the soul liberated from its fetters will become like God, will realize God. The great Sangarachariar speaks of ego as falsehood—illusion. If the Editor honestly made the mistake, we remind him of the trite saying *Ne sutor supra crepidam*. Why should he concern himself with matters, of which he knows absolutely nothing. To give effect to the Swami's "definite claim to divinity," he ought to be worshipped, and the "Morning Star" is not slow to conjure up such a thing. Where and in what part of the world we ask did the Swami "receive worship." Not in Ceylon, not in Madras, not in Bengal where he told his audience to receive him as the same Calcutta boy who left India four years ago. Was it in America? It is astounding to hear that the Swami, the humblest of men, a pauper, one who has undergone so many privations during travels, received worship. We refuse to believe the statement until facts and figures are forthcoming. It is too general to be met and too sweeping to be believed. If anybody worshipped him, it must have been against his will and without his consent. The silly attempts made by the Editor to throw discredit on the Swami by writing and publishing such trash will have only one effect—that of bringing Christianity into contempt. The cause of the persecuted always triumphs—witness the history of early Christianity.

The Editor of the "Morning Star" had said that the term Swami applies only to the Deity and it is blasphemy to call Vivekananda by that title. The "Hindu Organ" replied that in a secondary sense the word is applied to a Guru, a sage, &c and instanced the case of Thayamana Swami. In modern times it might have mentioned the case of Swami Dayananda Saraswati. The Hindu Organ further pointed out that no Indian gentleman said to be a Brahman—convert to Christianity was called Sreetharanantha Swami and was lionized in Jaffna by the Editor and his followers not long ago. After this expsure any man with a grain of consistency in him would have held his tongue. But nothing daunted, the Reverend Editor returns to the charge with a little change of front, with a slight shifting of ground.

(to be continued)

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—The place is very hot now-a-days. A shower of rain is very much required to cool the atmosphere.

Tobacco—The export of this staple product of the Peninsula, to Travancore will come to a close for

this season in about a fortnight. The regular export season is during the North-East Monsoon, when only native vessels can reach the ports of Quilon, Alleppy and Cochin. It is estimated that the export of Jaffna tobacco to these ports during this season will be about 16000 bales less than the quantity exported during the corresponding period of last year. The standing tobacco crop throughout the District does not promise to be a good one, the rain of last month having done more harm than good to the plants.

The Government Agent—Mr. Jeyers having left here for Colombo by coach with Mrs. Jeyers on the 6th Instant on their way to England, Mr. Cameron has assumed duties as acting Government Agent, in addition to his own duties as District Judge. Mr. Cameron has now removed himself to the "Old Park" and is working hard in his dual capacity. He is engaged in Road Tax exemptions, and is in this respect doing his duty justly and liberally. It is said that Mr. Fisher will be here in the early part of next month to relieve Mr. Cameron of his duties in the Kachcheri.

Answer to Correspondents—We have received a number of letters on the subject of Swami Vivekananda's visit to Jaffna and in reply to some articles in the "Morning Star." For want of space we are obliged to hold them over.

The Changuvali Burglary Case—It will be seen from the proceedings published in another column that this sensational case ended on the 11th Instant in the conviction of four out of six accused after a prolonged trial. Though His Lordship the Chief Justice charged for the acquittal of Kartigasar Tampoo the 3rd accused, yet the special Jury unanimously found him also guilty, and he was sentenced to six years rigorous imprisonment and to pay a fine of Rs. 200.

THE SUPREME COURT CRIMINAL SESSIONS AT JAFFNA.

Case No 8 in the Calendar in which three men of Chavakachcheri were charged with housebreaking and theft resulted on the 4th Instant in the acquittal of all the accused. A new panel of jurors were also drawn this day and summoned to be in attendance from the 6th Instant.

On Friday the 5th instant case No 5 committed by Mr. T. M. Tampoo was taken up before an English-speaking Jury of which Mr. Melville Geddes was foreman. In this case eleven youngmen of Kukul were charged with (1) rioting armed with deadly weapons and 2 with being members of an unlawful assembly. Messrs Allegakoen and Kanagasabai appeared for the defence. The Trial lasted till the following day when the Jury brought in a verdict in favour of all the accused. His Lordship was dissatisfied with the verdict and discharged the accused after a warning.

The names of the following special Jurors were then drawn by the Registrar in the presence of the Judge and summoned to be in attendance on the 9th to try the Changuvali Burglary case, viz, Murgasar Vytialingam, Mylvaganam Nidhiga Chinnappa, H. A. Grant, Snsaipillai Savirumuttu Satupati R. H. Leembruggen, Bastiampillai Swampillai, Arunachalam Sapathy Pillai, M. S. Rajakarier, F. Ludovic, Arunachalam Suppiah, J. N. Sandrasakara Samuel Tonsaint, Sittambalam Muttasamy, H. M. Todd, J. P. Todd, I. Mudaliar, Tillainader, Sinnarambay Bastiampillai Mudaliar, and Ramanathar Kantaiyah.

On Monday the 6th Instant the Chief Justice was to have disposed of the Criminal appeal in case No 1489 District Court Jaffna, in which the learned District Judge acquitted and discharged the accused who was charged with theft. But as no notice was issued to the respondent it was not taken up that day.

His Lordship went to the Police Court at 12 A. M. and after remaining with the Police Magistrate in the chambers for sometime occupied a seat with Mr. Tampoo on the Bench till 120 P. M. watching the proceedings.

The case celebre of the sessions, the Changuvali Burglary case, was taken up on the 9th Instant before the Chief Justice and a special Jury consisting of the following gentlemen, viz, Messrs J. P. Todd (foreman) M. S. Rajakarier, B. Swampillai, Bastiampillai Mudaliyar, H. M. Todd, H. Grant, R. H. Leembruggen, M. Vytialingam, and S. Muttasamy. Mr. Cooke prosecuted instructed by Proctors Casipillai and Carpenter. Mr. Allegakoen defended the 1st and 2nd accused, while Mr. Kanagasabai instructed by Mr. Visuvalingam defended the 3rd, 4th, 5th and 6th accused.

There were originally seven accused committed to stand their trial, but the Chief Justice ordered one of them to be tried separately on the charge of dishonestly retaining stolen property. There were, therefore, six accused in this case, (1) Karti Mylu, (2) Periar Chellappa, (3) Kartigasar Tampoo, (4) Velupillai Ambalavany, (5) Veerapattiran Nagan, (6) Veerapattiran Saravanai; and they were charged with (1) house trespass, (2) robbery,

(3) voluntarily causing hurt, and (4) Kartigasar Tampoo, the 3rd accused was further charged with using deadly weapon in committing robbery.

The first witness called was Elezabeth Chinnapillai, widow of Velupillai a Native Minister under the Wesleyan Mission. She was examined and cross-examined from 11-30 A. M. to 3.40. P. M. The only other witness heard that day was Loisa Dwight, a girl of 11 years old, daughter of Mr. George Dwight by his first wife.

The trial of the case was resumed on the 10th, when Mrs. Dwight, Miss Selvanayakam Parinpanayakar, Ramalingam Arumugam, and Kasier Arumugam were examined and cross examined. On the 11th the Crown Counsel closed his case after calling Police Serjeant Naranasamy, Sittampalam Vyrumuttu and the acting Police Magistrate. The accused then entered the witness box one by one and swore that they were not concerned in the burglary. Messrs Allegakoen and Kanagasabai made very able defence of their clients. They left no stone unturned to show that the accused were innocent of the charge. His Lordship summed up the case for about an hour and a half. He was for the acquittal of the 3rd, 4th and 5th accused. The Jurors retired and, after deliberating for about an hour, brought in a unanimous verdict at about 8 P. M. convicting the 1st, 2nd and 6th accused of the 1st, 2nd and 3rd counts and the 3rd accused of the 2nd and 3rd counts and acquitting the other accused. His Lordship then sent for the Maniagar of Valligamo North and inquired of him as to the character of the accused. The Maniagar was not able to give a good character to any of the prisoners except the 3rd of whom he said that he was not a bad character and was worth about Rs. 30,000 in lands and other property belonging to him and his wife. His Lordship then sentenced the 1st, 2nd and 6th prisoners to seven years rigorous imprisonment, and the 3rd prisoner to six years rigorous imprisonment with a fine of Rs. 200 half of which to be paid to Mrs. Dwight who was the principal victim of this robbery.

On the 12th, Sinnavan Nakan who was originally an accused in the above case was tried separately charged with dishonestly retaining stolen property belonging to the complainants in the burglary case. Mr. Allegakoen defended the accused who admitted having retained a brass pot buried in the floor of his house. He pleaded however, that it was given to him by Mylan and Chellappan who were convicted the previous day and he paid them Rs. 5 on account of it. As they were both arrested on account of the robbery he, through ignorance and fear, buried it in the ground. He was, however, convicted by the Jury and sentenced the next day to six months imprisonment. The Judge deferred sentencing the man, telling him that if he would make some disclosures to the prison authorities as to the other persons concerned in the burglary and the whereabouts of the other articles, he would deal very leniently with him. But the prisoner when asked the next day if he had made up his mind to say anything about the burglary insisted on saying that he knew nothing about it.

Another case was added to the calendar and it was taken up on the evening of the 12th and lasted till 3. P. M. the following day. The accused were father and son and charged with abduction. The prosecutrix is a sister of the 1st accused and she denied all relationship with the accused but was obliged to admit it in cross-examination. Mr. Kanagasabai appeared for the defence. The Jury convicted the accused of wrongful confinement, and they were bound over to keep the peace for six months on sureties of Rs. 200 each. The prosecutrix was fined Rs. 25 for perjury in regard to her denial of her relationship with the accused. The sessions having been closed on the 13th the Chief Justice and suite left for Colombo on the 14th Instant by the B. I. Steamer Vita.